

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdankih, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na tgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Cesarica Elizabeta.

Zalost, katera se je polastila narodov v našej državi, ko so zvedeli grozno vest o zavrtnem umoru vsem priljubljene cesarice Elizabete, se razširja in dobiva vedno več javnih znakov. Širom cele države vihira z javnih in zasebnih poslopij nebroj črnih in cesarskih zastav v znak vsesplošnega žalovanja. In kako bi tudi sre zvestih Avstrijcev ne pretresala žalost, če prevdarjajo zločin, storjeni na svoji cesarici, katera je živila tiho, deleča dela dobrotnosti trpinom, in če premisljujejo položaj v državi ter se pri tem ozirajo na svojega viteškega cesarja, kateremu je bilo v življenju usojenih že toliko hudih udarcev. Marsikdo bi bil omagal pod težo teh udarcev, toda našega presvitlega cesarja je božja Previdnost obdarovala z neizrečno srčnostjo, da more prenašati vse trpljenje z obendovanjem vredno mirnostjo. To tudi tolazi njegove narode, ki z njim tako britko čutiljo nenadomestno izgubo, kakor je njemu — po njegovi lastni izjavi — v tolažbo nebroj brzjav, došlih mu v izražanje sočutja.

Te pojave žalovanja in sočustvovanja pa prevevajo tudi občutki srda in gneva proti oni zverini v človeški podobi, proti anarhistu Lucheni, ki je izvršil zločin, katerega človeštvo še vedno ne more pojmiti, proti njemu, ki v zaporu ne kaže nikakega kesanja, da je storil to, česar menda ni sposoben nikdo drugi na svetu storiti, proti njemu, ki je rekel, da obžaljuje, da so odpravili v Švici smrtno kazen, ker ta izmeček človeštva bi najraje končal na vesalih — kakor je sam rekel — in druge smrti gotovo tudi ne zasluži! Anarhisti, čista tolpa izvrženih dvomljivih eksistencij človeške družbe, katera se sme v „svobodni“ Švici „svobodno“ gibati, pač sme biti ponosna, da je iz njene srede vzrastle Lucheni, katerega zaslepljenost in strast sta šle tako daleč, da je umoril postarno vladarico, ki ni nikdar posegala v politiško življenje.

V Švici se gibljejo anarhisti prosto in zato tudi imajo tam svoje glavno pribežališče. Lepa je beseda: „svoboda“ ali vsaka reč ima svoje meje in tudi svoboda jih mora imeti, kadar se izvajanje tega pojma začne tolmačiti tako, kakor ga tolmačijo anarhisti. Posebno sta znani mesti Zürich in Genf kot nekako središče anarhistov. Ti živijo, ki so ponajveč beguni, zločinci, in sploh bitja, ki ne spadajo prav v človeško družbo in katerim ne pristojata več človeška podoba, se smatrajo še za nekake dobrotnike človeštva, češ, da s tem koristijo na sploh ljudem, ako umore sem ter tje kako vladajočo osebo. Mislili so ljudje, da anarhisti nameravajo prvotno moriti le člene starih vladajočih dinastij, hoteči odpraviti vladajoče rodbine ter napraviti menda same republike ali kdo vé, kako si predstavljajo po svoji skrajni pretiranosti moderne ustave, ali umorili so tudi Cernota, predsednika francoske republike ter s tem pokazali, da ne delajo nikake razlike med takimi ali takimi vladarji — raznih držav. Sedaj pa je anarhist Lucheni umoril celo soprogo avstrijskega cesarja, gospó, ki je živila mirno in sama za se. Umoril jo je torej samo zato, ker je član vladajoče dinastije! — Tako daleč sega torej razdivjanost anarhistov; njih stremljenje je po tem takim naprjeno proti vsemu obstoju reda med človeštvom in radi tega se menda odpró

tudi vladi v Švici oč, da omeji delovanje anarhistov, ker isto postaja vedno nevarnejše v vsakem pogledu. Anarhisti so sicer odvrnili od sebe zločin Lucheni, češ, da tega ni storil po nalogu njih, da ni bil odbran, storiti kak zločin, temveč, da je postopal povsem samovoljno. Toda, kdo verjame takim življenjem? Morda je bil Lucheni poslan v Genf, da umori to ali ono višjo osebo, pri čemer se morda na cesarico Elizabeto hašni mislilo, ali ker tan drugega ni bilo, zadela je morileva roka njo. Morda se celo anarhistom zdi tak zločin prevelik, vsaj se zgraža ob njem vesoljno človeštvo, in ne moremo si misliti človeka, ki je še človek, da bi ga ne pretreslo do dna duše kaj tako nečloveškega!

Včeraj zvečer ob 10. uri so pripeljali cesarico na Dunaj; s kolodvora so jo peljali v slavnostnem sprevodu v dvor, kjer je razpostavljena krsta danes od 8. ure popoldne do 5. ure popoldne, da ima občinstvo dovoljenje pokropiti visoko gospo; jutri ostane krsta razpostavljena od 8. ure zjutraj do popoldne; ob 4. uri popoldne pa bo slovesen pogreb v Kapucinsko cerkev, kjer položijo zemске ostanke Njenega Velikanstva k večnemu počitku v vrsto, kjer spó večno spanje člani slavne habsburške roduvine in kjer počiva njeni toli ljubljani sin.

Vseh avstrijskih narodov pogledi so obrnjeni proti Dunaju, vseh srca bijejo v teh urah za dinastijo in presvitlega cesarja, katerega je zadel najhujši udarec, čela Avstrija je zagnjena v žalno obleko in z njo žaljujejo vsi oni ljudje po širnem svetu, ki katerih je prišla vest o zločinu, kateremu ni para v zgodovini.

Visoki naš vladar, obdan od svojcev, pretaka solze srčne žalosti, ki mu lajsajo težave tudi njemu junaku, ki je navajen trpeti in ki prenaša tudi ta zadnji udarec tako moško, kakor je v takem slučaju sploh mogoče.

Zaupajmo pa končno v božjo Previdnost, da je s tem umorom kelih trpljenja, določen naši državi, prekipel, ter da nam v prihodnosti prizanesi že z daljnjimi udarci!

* * *

Brzejav: Dunaj 12. septembra. Do danes zvečer je dobil cesar že nad 60.000 brzjavov, izražajočih mu sočutje.

Dunaj 12. sept. Nemškega cesarja Viljema pričakujejo za soboto. Zajedno pride tudi kralj saksonski.

Dunaj 12. sept. Cesarica je napravila svoj testament že pred nekaj časa. Rekla je takrat, da se ne ve, kaj se more človeku prigoditi. V dvornih krogih menijo, da cesar z velikimi deli usmiljenja proslavi spomin pokojne cesarice.

Dunaj 12. sept. Po naročilu cesarjevem ostaneta zaprti ob dvorni gledišči od nedelje, 11. l. m., naprej tako dolgo, da se izvrše maše zadušnice. Glede drugih gledišč ni napovedano ničesar, toda pod tem pogojem, da ravnatelj dotičnih ne bodo dajali predstave na dan pogreba in na večer potem, ko so se vsrle zadušnice. Jednako obvestilo se je poslalo tudi glediščem po pokrajinah.

Budimpešta 12. sept. Italijanski delavci so v velikem strahu, sosebno nižji sloji so proti njim.

Petrograd 12. sept. Carja bodo zastopal na pogrebnih slavnostih eden velikih knezov, najbrže veliki knez Vladimir. Isti pri neve seboj tudi carjevo ročno pismo do cesarja Frana Josipa.

Genf 12. sept. „Journal de Genevre“ poroča: Orožje, katerega se je poslužil zločinec, je bila pila liki žaga na tri ogle. Ostrina je bila dolga 9.3 cm. Konec ostrine se je odlomil najbrže takrat, ko je zločinec vrgel bodalce od sebe.

Budimpešta 12. sept. Na dan pogrebnih slavnosti bodo zaprti vsi uradi in vse sole. Po ulicah bodo gorele svetiljke, zvonili bodo vsi zvonovi.

Rim 12. sept. „Osservatore Romano“ objavlja besedilo brzjavke, s katero je odgovoril cesar Fran Josip na sožalje papeža: „V strašni nesreči, od katere sem bil zadet jaz in Moja hiša, so besede Vaše Svetosti — polne ogorčenja in naklonjenosti ter nadahnjene z ono vero, ki je bila vsikdar moje jedino zavišje — donese krepilne tolažbe potrpljenju mojemu sreč. Vsprejmite sv. Oče, moje globoko čuteno zahvalo za Vaše besede in Vaš očetovski blagoslov. Blagizvolite tudi v bodoče spominjati se v svojih svetih molitvah duše moje nesrečne soproge, mene in moje rodbine.“

Budimpešta 12. septembra. Obe zbornici sta imeli izredni seji. Vsi poslanci so prišli v žalnih oblekah. Pred poslansko zbornico so stali visokošolci z zastavo. Predsednik Szilagy, najznamenitejši vseh madjarskih govornikov, je z gniljivimi besedami naslikal življenje in trpljenje cesarice in potem mej drugim predlagal, naj se zasluge pokojne cesarice za madjarski narod uvekovečijo s posebnim zakonom, naj vsi člani poslanske zbornice nosijo 30 dni žalne znake.

Genf 12. septembra. Po inicijativi kantonalne vlade genfske se je danes vsrila impozantna manifestacija narodnega sožalja. Priredil se je sprevod mimo hotela „Beaurivage“, v katerem leži mrtva cesarica. Opoldne je od vladnega poslopja prišel sprevod. Na čelu so korakali genevski orožniki v paradi, potem pa sta prišla predsednik kantonalne vlade in predsednik kantonalnega velikega sveta, njuna pa so sledili vsi javni činitelji uradniki, sodniki in župani ter nad 30.000 družih ljudi. Na terasi hotela je stal avstrijski poslanik. Vsi zvonovi so zvonili, vse mesto je bilo v črnih zastavah.

Genf 12. septembra. Na posebno željo se bo vsrlo blagoslovljenje cesarice brez vojaške asistencije.

Dunaj 13. septembra. Cesar dobiva še vedno polno brzjav z vseh krajev sveta. Rekel je: „To mi je prava tolažba v moji žalosti.“

Genf 13. septembra. Cerkevno blagoslovljenje cesarice je imelo po vsej privaten značaj. Prisostvovalo mu je samo cesarično spremstvo.

Genf 13. septembra. Mej aretovanimi tremi prijatelji Lucheni je eden, ki priznava, da je anarhist na sumu, da je sokrivec in pomagač Lucheni.

Genf 13. septembra. Lucheni pride pred porotno sodišče. Ker bo redno zasedanje porotnega sodišča šele meseca decembra, se skliče izredno zasedanje.

Genf 13. septembra. V Neapolju izhajajočemu anarhističnemu listu „San Marzio“ je morilec Lucheni pisal pismo, v katerem prosi, naj zavrže vse tiste, kateri bi trdili, da je on blazen in liste, ki bi trdili, da je storil umor vsled revščine, ker je storil svoj zločin s popolno zavestjo, ker je prepričan, da je treba v primerih poslednjih umoriti kakega suverena. Preiskovalnemu sodniku je rekel, da je bil v starosti 10 let primoran iti z doma in sam zase skrbeti. Do 20 leta je delal v Parmi, potem je služil pri vojaki, pozneje pa je služil v neki italijanski kaeži hiši. Tam, je rekel Lucheni, se mi je prav dobro godilo in so z menoj lepo ravnali, a vzlic temu sem imel že svoje misli. Kakšne so te bile, je prašal preiskovalni sodnik. Lucheni je odgovoril: Bil sem že anarhist, ne da bi bil to vedel. Zapustilvi Italijo je šel Lucheni na Dunaj, od tod v Budimpešto, kjer mu je italijanski konzul preskrbel vozni listek na Reko. Z Reke je šel peš v Trst, kjer ga je italijanski konzul izročil policiji, katera ga je po odgonu spravila čez mejo. Delal je potem v Italiji in naposled prišel v Lausanne. Lucheni se prav nič ne kesa in pravi, da nima sokrincev.

Dunaj 13. sept. Po vseh krajih, kjer se vozi vlak s truplom cesarice, zvonijo zvonovi, a po onih krajih, kjer so nastanjene garnizije, so na kolodvoru postavljene častne kompanije, da izvrše počestčenje. Truplo cesarice se položi v dvorni cerkvi na oder. Kapucinska cerkev se je zaprla radi priprav za pogreb.

Dunaj 13. septembra. Pogreba se udeleže nemški cesar Viljem, saksonski kralj Albrecht in princ-regent z vsemi princji. Rusijo, Italijo in Angleško bodo zastopali člani

Uredništvo in odpravnštvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejme stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.
Neplačanih pism ne sprejmejo ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po peti vrstici, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. peti vrstici.

dotičnih vladarskih rodbin. Poslansko zbornico bo zastopal predsednik dr. Fuchs, kateri položi v imenu parlamenta na krsto lovorjev venec.

Genf 13. septembra. Lucheni je živel nekaj časa v Lausanneju, ne da bi se bil policijsko javil. V hiši, kjer je stanoval, je bil navadno molčeč, samo, kadar se je opil, je mnogo govoril in prepeval anarhistične pesmi. Nekemu lausanskemu pisarju se je zdelo sumno, da ima Lucheni tajne sestanke z italijanskimi anarhisti in da skriva razširja anarhistične liste. Naznanil je to policiji, katera je Lucheni prijela a ga zopet izpustila, ker se je pravilno legitimoval.

Genf 13. sept. Trdé, da je neka skupina anarhistov imela že pred dvema meseci posvetovanje v Curihu. Na tem posvetovanju da so sklenili, da vsaj do 1. oktobra mora pasti jedna vladajočih glav. Govori se, da je bil v to določen italijanski kralj. Ker pa je jeden sozarotnikov stvar izdal francoski policiji, je padel sum tega „izdajstva“ ravno na Lucheni. Pred 14 dnevi so se zarotniki zopet zbrali na posvetovanje, ker je moral Lucheni poslušati najhujša očitanja. Lucheni se je razsrdil ter je odšel vskliknivi: „To varisi, prisezam vam, da v 14 dneh ubijem kakega kralja ali kako kraljico!“

Dunaj 14. septembra. Cesar je izrekel željo, naj se opuste vse oficijalne jubilejske slavnosti. Naznanjena slavnostna predstava v dvornem gledališču izostane, tudi deputacije se ne bode sprejemale, tako da se bo jubilej tiho in le v najožjem krogu obhajal.

Dunaj 14. septembra. Tudi v teh dnevih največje žalosti opravlja cesar redno svoje vladarske posle.

Dunaj 14. septembra. Listi prijavljajo baje avtentično vsebino oporoke, katero je zapustila cesarica. Po tej oporoki je cesarica svoje vile in grajsčine zapustila nadvojvodinji Mariji Valeriji, vso gotovino pa razdelila mej svoje vnuke in vnukinje a tako, da dobi največ nadvojvodinja Elizabeta, hči pokojnega prestolonaslednika.

Dunaj 14. septembra. Ruskega carja pri pogrebu bo zastopal veliki knez Aleksej, carjev stric.

Genf, 14. septembra. Danes je bila cesarica iz hotela „Beaurivage“ prepeljana na kolodvor. Ze na vse zgodaj se je zbralo pred hotelom, na „Place des Alpes“ in po vseh ulicah do kolodvora na tisoče in tisoče ljudstva, ki je potrpežljivo čakalo sprevoda. Cesarica leži v krsti, katera ima na vrhu steklen pokrov. Druga krsta, v katero je prva položena, se da odpreti, tako da je možno videti mrtvo cesarico. Spreveda se je udeležil ves oficijalni svet. Mnogo dam je glasno jokalo.

Genf 14. septembra. V pogovoru s sodnimi uradniki je odgovoril Lucheni na vprašanje, če bi bil tudi italijanskega kralja Umberta ali Crispia umoril, ako bi bil imel priliko, da bi bil kralja Umberta rad umoril, Crispia pa ne, češ: „Crispi je tat; ukradel je pol milijona lir, jaz bi jih bil tudi ukradel, ko bi bil mogel, ali tatu bi nikdar ne umoril.“

Monakovo 14. septembra. „Tagblatt“ prijavlja romantično zgodbo iz življenja cesarice. Pravi, da se je nekoč vojvoda Makso s svojimi otroki sprehajal na samem, ko je srečal ciganko, ki je takrat še majhni princezinji Elizabeti prorokovala, da bo nosila vladarsko krono, da pa bo jako nesrečna, in da bo umrla nenaravne smrti.

Vse države so poslale cesarju brzjave, izražajoče sočutje; mnogo avstrijskih vladarjev se udeležilo osebno pogreba, drugi se dajo zastopati po svojih najvišjih dostojanstvenikih.

Oporoka cesarice. V ponedeljek se je odprla oporoka cesarice. Grand Lainz je zapustila hčeri nadvojvodinji Mariji Valeriji, grad Achilleon na otoku Krku pa hčeri nadvojvodinji Gizeli Bavarski. Zlatnina, kolikor je bila privatna last cesarice in ki je vredna več milijonov, se je prodala že pred meseci in so dotični znesek porabili za popravo gradu Achilleon ter v podporo nekaterih sorodnikov cesarice.

Stara danska cesarica Luiza je, izvedši smrt naše cesarice, opasno zbolela. Vest jo je tako pretresla, da se je bali za njeno življenje.

* * *

Gorica kaže vseobčo žalost. Po vseh hišah v vseh ulicah vzhajajo zastave, črne in cesarske, na oknih vseh hiš pa vidiš črne prte, razgrnjene po zidu. Svetiljke po celem mestu nosijo črne in bele trakove, tako da je videti celo mesto v žalni obleki.

Včeraj dopoldne je bila v stolni cerkvi črna maša za pokojno cesarico; udeležili so se iste vsi višji civilni in vojaški dostojanstveniki ter jako mnogo občinstva. Med mašo so gorele vse svetiljke po mestu. Povsod vlada red in mir.

Sv. mašo-zadušnico je daroval preč. g. prošt Jordan v odsotnosti nadškofa in kneza. Na sredi cerkve je bil postavljen velik mrtvaški oder z obilnimi gorečimi svečami ob straneh; vrh istega je dičila cesarska krona. Vsa cerkev je bila odeta v žalno obleko.

Jutri popoldne za časa pogreba bodo v Gorici zaprle vse prodajnice; svetiljke bodo gorele po celem mestu.

V črni obleki vidimo te dni več patrijotičnih dam.

Pogreba v soboto se udeleži tudi goriski župan Venuti v družbi s poslancem Lenassiem!

Cesarico so včeraj zvečer pripeljali na Dunaj. Po vseh ulicah, koder se je premikal veličasten sprevod, je bilo nalačenega nebroj ljudstva. Višji dostojanstveniki raznih kategorij, vojaštvo, duhovništvo itd. je čakalo krste na kolodvoru; kolodvor kaže žalno lice, kakor tudi je Dunaj ves v obleki žalosti.

Po vseh postajah, koder so jo peljali, so se zbrala županstva, duhovništva, korporacije, zastopniki javnih oblastij, da so izkazali zadnjo čast vladarici.

Na Dunaj je došlo že nestevilno ljudlj.

V sredo zvečer je zavladal strah po Gorici. Na Travniku pred vojašnico je dal vojaški rog znamenje: alarm! Častniki in vojaški, ki so bili v vojašnici, so hoteli iskat sodrugov, kateri so bili razkropljeni po mestu. Le ti so — ko so zvedeli za alarm — leteli po ulicah z vso silo, kar se je dalo, v vojašnico. To je ljudi begalo, da so mislili, kdo vé kaj se je dogodilo. Ves Travnik je bil poln ljudij. Na Travniku pa so stali vojaški velike vojašnice, z grada in iz ulice Vogel. Napravili so 2 kompaniji, kateri sta odšle v Nabrežino. Še le potem, ko so ljudje zvedeli, da se vse to oboroženje tiče Nabrežine, so se duhovi pomirili.

Izgredi v Nabrežini. — V torek zvečer so bili v Nabrežini izgredi. Kakih 500 delavcev od tam in iz bližine je udrlo v Nabrežino ter tam napravilo nekaj škode na hišah in vrtovih raznih italijanskih posestnikov in podjetnikov. Letalo je kamenje, združeno z vpitjem proti Italijanom naperjenim. Iz italijanskih hiš so streljali na izgrednike. V jutro se je peljalo par Italijanov v Trst pritoževal se na laski konzulat. Laski konzul je hitel potem na namestništvo, kjer se mu je pri obnovitvi izgredov obljubila vojaška pomoč. Izgredi so se nadaljevali v sredo v jutro proti italijanskim delavcem, katere so pregnali iz kamnolomov, in ni bilo prej miru, dokler niso podjetniki odpustili italijanskim podanikom, kateri so se popoldne z rodbinami in vso svojo opravo odpeljali domu. Izgredi so trajali dopoldne, najhujše je bilo popoldne, dokler se niso Italijani odpravili na pot. V sredo zvečer sta odšli 2 kompaniji vojakov 47. pešp. iz Gorice v Nabrežino, opravljeni, kakor bi šli v vojsko. V Nabrežini je mir. — Laski listi pišejo o tem tako, kakor da bi bile tam prave bitke.

Demonstracije v Trstu. — V torek zvečer so bile zopet demonstracije. Oddelki vojakov so bili nastanjeni pred hišo „Pic-

cola“, pred italijanskim konzulatom, na velikem trgu, na Barriero in pri sv. Jakobu. Do resnih spopadov ni prišlo, vendar so množice pobile nekaj sip in svetiljk na mestni plinarni, eno veliko sipo na „Piccolovi“ hiši ter mnogo svetiljk okoli sv. Jakoba. Tu pa tam so kričali: „Forse! Fora i Italiani!“ Do najhujšega in najnevarnejšega je došlo zopet pred „Ginnastico“, a izizivaci so bili gospodici, ki so čakali notri, najbrže sedeči na priključenem jim kamenju. Kakor je že navada, se je zbralo tam nekaj ljudij, ki so mirno gledali, kako se pripravljajo policija. A to so porabili junaki v telovadni palači v pretvezo, da so obvestili po telefonu svoje somišljenike po raznih kavarnah, češ: da jim preti huda nevarnost. In res se je kmalu valilo proti Ginnastici par stotin Italijanov. Blizo „Ginnastice“ so se tej tolpi postavili nasproti vojaški in redarji s sabljami. Vso to množico — kakih 300 oseb — ki je vsklikala med drugim tudi „Evviva l'anarchismo! Abbasso il lutto! Avanti!“ je potisnila policija na dvorišče policijskega inspektorata, kjer so jih aretovali! Med aretovanimi so tudi 3 doktorji, 1 profesor in 1 inženir. Vse te ljudi so preiskali takoj in so našli pri njih revolverjev in bodal. — Ob 11. uri se je umaknilo vojaštvo. Oddelka vojakov sta ostala le pred italijanskim konzulatom in v ulici Rossetti.

— O belem dnevu v sredo okoli 11. ure depoldne so v Trstu na uredništvu „Piccola“ razbili veliko sipo in opoldne zopet drugo, tako da je škode okoli 800 gld., ker niso razobesili žalnih zastav. Onih, ki so sipe ubili, niso ujeli.

Proti Italijanom so nastopili tudi v Berlinu, kjer so jih podili.

V Sibeniku v Dalmaciji so se tudi spopadli z Italijani. V Ljubljani vlada mir, odkar je večina laskih delavcev odpotovala.

Italijani beže iz raznih krajev države v domovino.

Nemiri so se začeli tudi v Devinu in v Trziču, v Poljanu, Marjanu in Zagradu. V vse kraje je došla vojaška pomoč. V Komunu so se tudi pojavili nemiri.

Italijanski listi že vpijejo na vse grlo, da so vsi demonstracij krivi — Slovenci. Toda kdo je nastopil proti Lahom na Dunaju, v Budimpešti, na Sušaku, v Sibeniku, v Berlinu, zakaj so nastali nemiri v Furlaniji? — Vzrok tiče drugje....

Tudi na Štajerskem preganjajo laske delavce; tam popravljajo železniško progo. Padli so po njih, da so morali bežati.

Napad na „legno“ solo v Devinu. — Italijanski časopisi poročajo, da so Slovenci napadli novo italijansko solo v Devinu. Ali so jo v resnici, tega še ne vemo.

V Devinu so baje pobili 86 sip, predrl so 3 vrata in 2 okna, poškodovali strehe; raztrgali so ograje in izruvali stebre. Provzročena škoda je baje velika.

Primorski namestnik, grof Goëss, je bil v „avdijenci“ pri italijanskem konzulu v Trstu, da ga zagotovi o avstrijski ponižnosti in potrpežljivosti ter o tem, da je vsestransko poskribljeno, da se zanašajo Lahom ne skriviti las na glavi.

Italijanski konzul na „inspekciji“ na slovenskih tleh. — Kot kaki državni avstrijski uradnik, se je podal italijanski konzul iz Trsta pogledat škodo, katero so uročili laskim podanikom demonstrantje v Sv. Križu in Nabrežini, da o tem obvesti svojo vlado, katere se že pripravljajo na zahtevanje odškodnine. Ne čudimo se tej predrznosti, kajti kaj drugega Lahi ne poznajo, pač se čudimo okolščini, katere kaj takega dovoljuje. — Avstrijskega konzula bi v takem slučaju v Italiji enostavno zapokali.

Posebna pastirska lista povodom smrti cesarice sta izdala hrvaška biskupa Posilović in Strossmayer.

„Kdo vé, kako bo jutri vreme?“ se čuje vprašanje iz jednega kôta dvorane.

„Ali so priprave za igro že končane?“ čuješ iz drugega.

„A vredbe cirka v Antijohiji, ali so tudi take nego v Rimu?“ vpraša znovic z radovednostjo nekdo tretji.

Na tablicah teh mladenčev so bile zapisane najrazličnejše stave tekmecev, tako pešcev atletov, kakor borilcev s pestmi; ni pa bila zapisana nobena stava na dirko z vozovi.

Čemu ta izjema?

Evo, niso mogli najti nikogar, ki bi se bil drznil staviti proti Messali.

Skrlat in zlato vladata tu nerazdeljivo. Nikogar ni, ki bi verjel na njegov poraz.

Kdo se more kosati s tako znamenitim borilcem, učencem cesarskega lanista? A njegovi konji? Ali niso to prav tisti, ki so zmagali na velikih igrah v Velikem cirku? Sicer pa, saj je Rimljan!

Na naslonjaču leži malomarno sam Messala.

Okrog njega so se zbrali vsi njegovi privrženci in prijatelji. Razgovarjali so se živo o jutrišnjem dnevu.

Prav v tem hipu vstopita Drus in Cecilij.

„Oh!“ zakliče mladi knez ter sede k

Tombola bralnega društva „Lira“ v Komnu, namenjena na dan 18. t. m., je odložena radi smrti Njenega Veličanstva, cesarice Elizabe, na nedoločen čas.

DOPISI.

Iz Kobarida 11. sept. (Izv. dop. Potreba občinskega zdravnika) V celem tolminskem polt. okraju, ki obsega 1041 kilometrov gorovja in primeroma prav malo ravani, imamo samo dva zdravnika in med njima ima tolminski okrajni zdravnik toliko uradnega posla, da mu ostaja prav malo časa za postrežbo bolnikov. Bovski zdravnik ima za se tudi tako obširen delokrog, da treba čile mori celega moža, da zmaga svojo nalogo.

Kobariška stran je v tem oziru že dolgo let zapuščena, da si niso pri nas zdravstvene razmere tako cvetne, da bi se smeli brezskrbno prepuščati božji previdnosti. Mi čutimo že davno živo potrebo svojega zdravnika, samo prave složnosti ni bilo do zdaj med interesovanimi občinami in morda tudi ne prave razumnosti povsod, da bi bili občinski zastopi dogovorno med seboj ustanovili dotično službo.

A zdaj se bliža čas, ko se v Kobaridu po dolgem odlaganju slednje ustanovi nova c. kr. sodnija, razume se samo po sebi, da orajo biti tudi složne v tem, da se v novem okraju namesti stalen zdravnik. — Kobariško starešinstvo je to stvar že razpravljalo v seji dne 7. avgusta t. l. ter pokazalo hvalevredno požrtovalnost s tem, da je na račun svoje županije prevzelo dobro polovico zdravnikove plače, katere naj bi se s početka odmerila z 800 gld.

Kako naj bi se zdaj zložil ostali del plače, ne da bi posameznih občin prehuho zadela dotična oblozba? — Mi menimo takole: Najbližje občine; Idersko, Sužid, Svino, Ladri in Smast naj bi skladale v primeri 5 odstotkov k državnim izravnim davkom. Če vzamemo za podlago davke leta '897, bode donasala davčna občina Idersko letnih 80 gld., Sužid 28 gld., Svino 21 gld., Ladri 15 gld. in Smast 43 gld.

Občine: Kred, Dreznica, Livek, Kamno in Trnovo naj bi skladale po 3%, kar bi znašalo za Kred 68 gld., za Dreznico 38 gld., za Livek 31 gld., za Kamno 30 gld. in za Trnovo 20 gld. na leto.

Slednjice bi se naložila 2 odstotna doklada vsem ostalim občinam, tako da bi donasala občina Bregin letnih 26 gld., Robidišče 4 gld., Seglo 22 gld. in Vrsno 14 gld.

Da se ti doneski zagotove na popolnoma zanesljivi podlagi, morala bi se vsa občinska starešinstva obvezovati, da bode sprejemala vsakoletne doneske v občinske proračune in jih pokrivala s primernimi dokladami k izravnim davkom.

Ker gre pa tu za nekako trajno oblozbo, morali bi dotične sklepe potrditi in nadzirati njihovo izvrševanje.

Taka oblozba bi precej občutljivo zadela samo kobariško občino, vse druge pa bi jo lahko prenašale; za to pa bi se z večjo priležnostjo kakor do zdaj deležile zdravniške postrežbe.

Če se pomisli, da prihrani prebivalstvo vsled ustanovitve novega sodišča mnogo na tem, ker ne bo imelo toliko zamud, toliko nepriležnosti, toliko potnih stroškov kakor do zdaj; — če se dalje pomisli, da pride no-

Messali na divan, „oh! na Baha! kako sem trujen!“

„Odkod pri'ajšaš?“ vpraša Messala.

„Z ulice, z Omfala, v mestu. Ne čutim že več svojih nog. Ljudje vró tam kakor reka. Še nikdar jih baje niso videli toliko v mestu. Pravijo, da vsi ti pojdejo jutri v cirk.“

„Tepci! Na mojo vero! Ti gotovo se niso videli velikih iger, kadar cesar pride na pozorišče. A kaj mi še poveš drugega, Drus?“

„Nič.“

„Kaj, ali si že pozabil?“ zakliče Cecilij.

„Na koga?“

„Nú, na procesijo b'lih?“

„Resnica! Resnica!“ zakliče Drus. „Srečala sva privržence belih; nesli so svoj prapor. Ha! ha! ha!“ smejal se je na vso grlo.

„Nú, dovolj, končaj, končaj kmalu“, silj vanj nestrpljivi Messala.

„Vsi ti so le pene iz pušave in pojedeži živalskih črev iz Jeruzalema. Kaj imamo z njimi skupnega, moj Messala?“

„Eh!“ seže mu v besedo Cecilij.

„On se b'ji, da bi se mu ne smejali; meni je to vse jedno. Čujte torej.“

„Govori.“

„Vstavila sva procesijo.“

„Ponudila sva jin stavo“, nadaljuje znovic Drus, „in ha! ha! ha! jeden izmed

vemu sodnijskemu okraju: tudi lastni cestni odbor v znamenito korist in slednjic, da je pri tukajšnjih razmerah ustanovitev stalne zdravniške službe nujno potrebna in skoro bi se reklo neodloživa, — ne smelo bi se pač nobeno starešinstvo dolgo pomisljati in obotavljati, — ampak vsa bi morala složno ukreniti, česar treba, da se čim brže namesti stalen občinski zdravnik v Kobaridu.

Porto Alegre, 15. julija. — Velečenj. gosp. urednik! Dovolite mi, da se danes bavim nekoliko obširneje o tukajšnjih razmerah kot v dodatek novice v cenj. „Soçi“, pod naslovom „Ne v Brazilijo“ v 43. številu.

Braziljska ljudska vlada obstoji — kakor znano — iz 20 raznih držav, ki imajo vse skupno ustavo, ali vsaka zase svoj delokrog. Med temi državami sta najbolj znani dve radi značnega pridelovanja in izvažanja kave, to je država Espirito Santo z glavnim mestom in luko Bahia in pa država São Paulo z glavnim mestom istega imena in z São Santos. Prva se za naseljevanje Evropejcev ne more prav upoštevati radi nezdravega podnebja, t. j. radi neiznosne vročine, v nji je 90% črnecv in mulatov, med belim prebivalstvom pa le neznatno število Italijanov in Špancev. Zato pa druga deluje na vse kriplje, da si pridobi preko morja naseljencev.

Neka velika trg. družba, ki se bavi z izvažanjem in uvažanjem raznih pridelkov, ima od vlade koncesijo tudi za živo blago — pa ne živali, nego ljudi. V Evropi ima povsod agente — glavni agent je v Lizboni — ki z laskavimi ponudbami manjijo nevedne ljudi ter istim dajejo, seveda, na državne troške, prosto vožnjo. Največ je Italijanov, ki gredno na limance, kar sicer za te ljudi, ki doma nimajo kruha in živé že v Evropi človeku malo dostojno, ni prevelika nesreča; ujame se pa tudi nekaj Avstrijcev, ponajveč Slovanov. Tudi letos se je zavezala družba nasproti vladi, da pridobi določeno število izseljencev, natanko proračunala, koliko iz vsake države in pri tem odpade na Avstrijo celih 10.000. Lahko si mislimo, katere narodnosti bodo reveži — ako se družbi vsa tako posreči, kakor računa, — ki naj izpolnijo to za avstr. razmere ogromno število. Menda vendar ne Poljaki, Čehi, Hrvati ali Slovenci? — Ako bi se k temu odločili n. pr. Wolf, Iro in slšni kričati ali pa prevzetni primorski Lahi, bi niti besede ne zgubil, saj prostora bi tu bilo dovolj za razgrajanje, pa še opice bi jim pomagale tuhti! Avstriji bi po mojem mnenju — nikakor ne bilo na škodo!

Kako pa ravna s temi izseljenci? Za na ladji imajo pri vsaki priliki občutiti, da se brezplačno vozijo, o hrani in posteljah ne govorim. Ko pa stopijo v Santos na braz. tla, jih spravijo v tako zvano emigrantska prenočišča, potem pa posamezne skupine pošljejo na razne plantaže v notranjščino — ne vprašajo nikogar, kam hoče in ali sploh hoče na tako delo. Pri takih transportih pa malo pazijo na prtljago, tako da po nemarnosti dotičnih uradnikov reveži večkrat izgube vse svoje imetje. Lastniki kavinih plantaž odkažejo priselcem leseno kočico, ki so po osvobodjenju črnih robov ostale prazne, v bivališča, določijo delo in obljubijo gotove odstopke od žetve kot čisto zaslužek. Delavec pa mora vse, kar v hiši potrebuje, istotako živež kupiti od gospodarja, ki si stavlja cene, kakor hoče. Kdo mu kaj more v tako samotnih krajih? Ko pride žetev, napravi gospodar račun in ubogi delavec ne dobi ničesar, pač pa največje več dolguje posestniku nego je vse leto prislužil; na ta način ga ima gospodar v oblasti — ni li to moderno robstvo? Podnebja nevarjeni, mnogi obolé ali pa tudi umrú. Potem pa se zanj nikdo ne briga, še manj kot za ohrabljenno živino. Rad bi

njih — ki je imel toliko lastne kože na licu, kolikor je treba za vabo na karpa — je stopil iz množice ter dejal... ha! ha! ha! da sprejme stavo. Izvlekel sem tablice. — S kom držiš? — vprašam. „Z Ben-Horom, židom“, mi odgovori. Koliko staviš? vprašam dalje. A on... ha! ha! ha! Oprosti Messala, na strele Jupiterjeve, ne morem dalje!... Ha! ha! ha!...“

Messala obrne vprašajoč pogled na Cecilija.

„A on je predložil sekclje!“

„Sekclji! sekclji!“

Jednoglasi izbruh smeha je spremljal te besede.

„Kaj si dejal ti na to, Drus?“ vpraša Messala.

V tem hipu nastane pri vratih trošč. čuje se hrup in krič. Vsi zdirjajo pogledat, kaj se je pripetilo. Samo Cecilij je ostal pri Messali ter končal resno:

„Plemeniti Drus je spravil tablico ter zgubil sekclje.“

„Beli, beli!“

„Naj vstopi!“

„Tukaj, tukaj!“ kličejo pri vratih.

Oni, ki so se igrali s kostmi, so v tem hipu stopili od miz; oni, ki so dremali po kôti, so se na mah sprebudili. Vsa družba se je zbrala na sred dvorane ter izvlekla tablice.

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIG WALLACE

Poslov. Podravske.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

Vsi, celo ženske in otroci, so nosili barve jednege od jutrišnjih tekmovalcev. Bile so to preveze, peresa ali tudi trakovi. Toda brez obzira na obliko je barva označevala sočutje onega, ki jo je nosil. Tako je zelena kazala privržence Kleanta, Atenca; črna prijatelje Dikeasa iz Bizantije, škrlatna z zlatom ljubimce Messale, bela pa žide in Arabce, ki so ves svoj ponos in nadejo stavili v Ben-Hura.

Kmalu je bilo moči zapaziti, da zelena,

bela in škrlatna z zlatom, so bile največ zastopane.

Toda stopimo v palačo na otoku.

V veliki dvorani goré sveče v vseh peterih svečnikih. Zbrana je skoro vsa ista družba, katero smo tu videli pred nekoliko dnevi. Nekateri dremljejo na zofah, drugi se veselo gosté in od miz odmevajo vdarci kostij. Večina izmed družbe pa se razgovarja o jutrišnji dirki.

nananeje opisal položaj teh belih robov, toda težko se je o tem preprčati, potovanje v notranjost je silno težavno in drago, v mesta pa pridejo le pomanjkljiva poročila.

Se nekaj! Med izseljenci, ki se izkrajajo v Santos-u, se dobi tudi previdnih ljudi, ki slutijo malo vabljivo bodočnost, ter se trdno uprjo transportu v notranje dele zemlje. Ti so nekoliko izkušeni rokodelci ali tudi možje boljših stanov. Ako se jim že posreči, da se stresejo jim-namenjenega jarma, vržejo jih brez milosti iz prenočišča na cesto z vso obiljejo vred, v seboj prinesejo prtljaji, ki obstoji možda iz večjih komadov, zabojev, kovčgov itd. sploh, kar se ne more nositi v rokah, ni duha ne sluha. Redko se komu posreči, isto dobiti iz colniškega urada, ker ima vsak komad napis: „Bagagem da imigracao (prtljaga izseljencev) in mora biti uradnik izselj. pisarne navzgor pri odpravljanju te prtljage. Takih siromakov, ki so navadno tudi brez denarnih sredstev, čaka glad, težko je dobiti dela v mestu, ki je samo na sebi majhno in silno nezdruvo; srečen je vsakdo, ako more začasno vlačiti vrče v luki, na-nji razkladati ladje itd. kjer zasluži komaj za kruh. Jako mnogo pa se jih pri tem težavnem poslu pogubi, ako ne računamo nesreč, ki so pri tem neizogibne, jih umori žolta mrzlina, katera zaklepa v Santosu vsako poletje na stotine žrtev, seveda ji padejo v žrelo naprej novi naseljenci, ki se niso vajeni vročini, ali pa se v obupno udajo žganim pijancem, kar jih prej ali slej tudi spravi v prerani grob. Le malo jih je, tako vztrajnih, ali boljše rešene tako srečnih, da pozneje dobe boljše službe, ali pa si v drugih mestih opomorejo.

Vsakomur je pa treba stokrat premisliti, predno zapusti domovino in se poda v pogubo, ali vsaj v jako dvomljivo bodočnost. Zlasti Slovence je naravnost odsvetovati. Slovenske zemlje imajo dovolj prostora za svoje sinove, vsakemu pridnemu človeku se ponuja doma dosti dobrega kruha, ako le hoče seči po njem. Pomislite, rojaki, da je vsaka ped naše mile domovine v nevarnosti, ako jo zapustite. Sovrugi treh narodnostij so nam zaprili pogin in delujejo v tem smislu brezobzirno, ako se umakne slov. gospodar s svojega posestva, nasprotniki kup porabijo priliko, kupijo posestvo in nam naselijo ptujca, ki je dobro poučen v svoji nalogi, da pomore potegniti naše kraje. — Kolikor nas je tu Slovanov, vsak je bil na kak kofl nam prevaren, tudi ljudje bistro glave si se morajo predstavljati tukajšnji položaj, kakoršen je. Težko se ta zadeva natančno opise, spozna se tepe po dahnem bivanju, ko se previdijo tukajšnji občirji, politika itd. Skoro vsakdanja menjava denarne vrednosti, strašna dragina, jakobinska politika tukajšnjih civilnih in vojskih uradnikov, kojih vsi, ko pride do oblasti, krade, kolikor more, odušni davki na najpotrebnejše reči in pa lenoba domačinov, so upropasti deželo, da je vsak dan pričakovati bankrota, kateri bi edini rešil po naravi bogato, toda strašno zauparjeno Braziljo resnega propada. Za cesarstva je bilo bolje, tedaj je bilo zlata in srebra dosti, n. pr. 1 milreis je veljal tedaj 1:20 gl. a. v. danes morate dati za 1 gl. 3 1/2 milreisa, da, tedaj se je še nekaj zaslužilo; vse je bilo v lepem redu. Republikaška vlada pa, ki ima na svojem praporu pisano: „Ordem e progresso“ (red in napredek) obstoji od prvga uradnika — zavezneza predsednika — navzdol iz mož, ki so se v času preobrata posebno odlikovali po gredeževstvih (prerezanja vrata, ki je tu pri vsaki praksi modrost) in ki izkorenjujo zaupanje ljudstva za svoje žepce. O morali niti ne govorim. Po republ. ustavi je cerkev ločena od države in se nima vtičati v nič. Zato tudi duhovniki nimajo upliva, ako bi hoteli navajati ljudstvo k moralnemu življenju. Uboji, pri belim dnevu, rop in zločinstva, za katere Slovenci niti izraza nimamo — so na dnevnem redu. Sednjske razmere so na najnižji stopinji; zločinci, ako so domačini, se kljub dokazanim činov, opravejo, seveda, za tujce je druga mera, ako niso v stanu, plačati zagovorniku ogromnih svot, se hitro obsodijo, ako se ne potegne zanje konzul dotične države. To vse je zlasti Slovanom zoprno, prav dobro tudi ne gre nobenemu, zato si vsak želi nazaj v domovino, kjer ljudje vsaj čutijo z njim. Mnogo lažje pa se tu sami priti, kakor nazaj v domovino.

Za danes končujem z izrekom nekega nemškega učenjaka, ki je pred dvema letoma prepotoval Brazilijo v proučevanje ljudij, živalstva in rastlinstva, isti pravi doslovno: „Brasilien ist ein schönes Land, doch haben daselbst die Vögel keinen Gesang, die Blumen keinen Geruch und die Menschen kein Gefühl.“ To je kratka, a kaj resnična sodba. Ptice (sicer krasno raznobarvno pernate) ne pojo — znani so glasovi papig in kolibrijev, v Braziliji najpogostejši ptic, — cvetice nimajo duha (celo rože imajo tako slab duh, kakor, ako povonja v naših krajih rože čovek, ki ima hud nahod) in ljudje brez čuta za bližnjega, — razlaganje te zadnje točke bi pa bilo preobširno, zato raje molčim. — Zdravi! Dragotin Strucej.

Domače in razne novice.

Slovenci, pozor!

Ker se vedno bolj razširja ne-miri in so ti prešli ponekod v prave

izgrede, svarimo tu vse: nikar se ne spuščajte v nikake demonstracije, ker iste bi imelo za Vas kaj slabe posledice! Poboji, umori ne prinašajo nič dobrega, pač pa temnice in splošno zlo. — In s pobijanjem bi le žalili presvilega cesarja, kateri je že tako potrpehli ob neznosnem udarcu! Torej naj vlada mir povsodi; tako boste najlepše pokazali svojo udanost in svoje sožalje ob smrti preljubljene cesarice, a z demonstracijami tega nikdo ne kaže.

Torej previdnost!

Imenovanje. — Kancelijski sodni oficijal II. razr. g. Karol Devetak je imenovan kancelijskim ravnateljem II. razreda v višjesodnem področju tržaškem; oddeljen je k pom. trgov. sodniji v Trstu.

Dnevni red II. seje dež. zbora dne 19. septembra t. l. v 5. uri popoldne: Predlog deželnega odbora zastran proslave 50-letnice vladarstva našega presv. cesarja. — Brez komentara!

„Et meminisce jurat“. — Spominjati se, korist! — 3. febr. 1897. je bil tisti znameniti dan, ko so slovenski poslanci izstopili iz deželnega zbora potem, ko so uvideli, da jim ni mogoče več tam ostati, ker Italijani niso dopustili, da bi Slovenci mogli sodelovati v odsekih pri vprašanjih o celokupni potrebi. Italijani so imeli večino po vseh glavnih odsekih, le tako za ravadne reči, za okrajno cesto ali za kako brv v deželi so smeli tudi Slovenci govoriti! Ker je slovenskim poslancem pri srečju blagor dežele a italijanskim samo Furlanija, so skušali ustanoviti upravni odsek, v katerem bi prišli do neke prave veljave kot poslanci, ter bi mogli vsiti svojo nalogo v pravem pomenu besede. No, Italijanom se je — kakor že marsikaj — posrečilo prepričati vsako stremiljenje Slovencev. Temu je sledil izstop.

Če bi bilo poklicanim čimteljem do tega, da dajo Slovencev zahtevano poročilo, ter bi res hoteli skrbeti za celo deželo nepristransko, bi bili storili kaj v prilog Slovencev, da bi ti mogli vstopiti v deželni zbor. Tako pa nič in nič! In sedaj naj vstopijo naši poslanci v deželno zbornico kar tako Italijanom na ljubo? Ne, s tistimi možmi, ki jih ovirajo, da ne morejo delati za blagor slovenskega dela dežele, s tistimi možmi izraziti skupno udanostna čutila, tega naši poslanci ne potrebujejo in tega tudi ne storijo; za to imajo drugod dosti prostora!

Kaj pa je sledilo izstopu? Dan 22. marca 1897., dan nepozabnega spomina, ko je laska zdivjanost in prekanjenost zavratno zmajala slovensko postenost. Se sedaj nam odmeva po ušesih tulenje in vrvenje sinov „avite culture“, katero je bilo po ulicah v Gorici tako, kakor da bi izpuštil njuhuse zveti iz pragozdov. — Prišel je bojkot! — Z našim izstopom se delali kakor turški pase, hitela preiskava najskandaloznejšega načina je gg. čitateljem se v živem spominu in tiste, ki so najbolj besneli proti nam, so povsodi v službi! In na sploh! Nič, vse je po staremu, po starih segah brijejo norce Slovencev. — Torej k vstopu ni nobenega vzroka. — Kadar pride poročilo, pride vstop, brez poročila pa — nič!

„Sentinella“ je res imeniten list! Dolež so vsi drugi listi, karkoli smo jih videli, izšli v žalni obliki, obrabljeni črno, ali vsaj so imeli črne znake ob pričetku in na koncu sestavka o smrti naše cesarice Elizabete, si „Sentinella“ ni stela v dolžnost v tem pogledu storiti kaj; izšla je tako, kakor po navadi. Res ni nikjer predpisano, kdaj ima iziti kak list v žalni obliki, ali zdi se nam, da je pač neumestno ob taki priliki z listom demonstrirati. Če matadorji okoli „Sentinelle“ se nimajo več toliko avstrijskega čutila, morali bi imeti v tako posebnem in groznem slučaju vsaj toliko splošno človeških občutkov in pa takta, da bi pritisnili listu malo črnega znaka. Pa pisava! Piše o Elizabeti, da je bila „imperatrice d'Austria“, prav kakor bi „Sentinella“ izhajala tam doli kje v Kalabriji!

In „Sentinella“ hoče biti „Forlanska predstraža“! Kolikor je nam znano, so Furlani sami na sebi patrijotični zadositi. Da bi ne bilo tistih znanih „irredentovskih“ nasemljenecv, bi bilo v deželi marsikje drugače. Kaj bi bilo, ko bi predniki, očetje in stari očetje generalov „Sentinelle“ — sami pristni Slovenci — o čemer pričajo še jasno imena urednikov tega slavnega lista, vstali iz grobov ter bi videli, kaj počenjaajo njihovi potomci! Strah in groza bi jih obsla. Furlani, ali je res rečeni list vsa predstraža?

Čudna okrožnica. — Doznajemo iz poročil, doslih nam od slovenskih županstev, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Gorici naročilo slovenskim županstvom poskrbeti, da vsaj toliko časa prenehajo vse veselice, dokler se zemski ostanki presvile cesarice ne položijo k večnemu počitku. Iz tega je razvidno, da naše glavarstvo ima povsem krive nazore o Slovencih, oziroma jih nalašč pati. Kdaj so se Slovenci pregrešili proti vladajoči dinastiji? Ali se niso vedno radovali pri veseljih dogodkih in žaloval pri žalostnih? Gospodje, ki vedrite in oblačite na glavarstvu, odprite zgodovino! Iz nje se preprčate, da je skozi in skozi prepletena z dokazji neomajane ljubezni do domovine in vladarja? In kateri narod je več žrtvoval za cesarja in

domovino nego uprav Slovenci, oziroma Jugoslovani?

Taka okrožnica, v teli prežalostnih časih, je res žaljiva za vsa slovenska županstva in za Slovence posebej. Kaj lačega je bilo umestno v Trstu. Tržaškega župana bi se bilo moralo opozoriti z enako okrožnico, da bi bil dal iz pijetete do preblage pokojne cesarice vstaviti vse veselice in godbe minule nedelje v Trstu, kjer se je vsled tega vzročilo toliko zla in toliko družin palnilo v nesrečo, vsled prevelike ljubezni in spoštovanja do prekoluzke kraljevine in njenega glavarja, oziroma vsled neupoštevjanja do cesarske avstrijske vladajoče rodbine. Kam jadramo na taki ladij?

Prepričani smo, da se gotovo najde kak župan slovenske občine, kateri odločno zavrne tako okrožnico.

Ali je predsednik društva „Lega Nazionale“ državna oblast? — To vprašanje nam je prišlo na misel, ko smo večerj čitali v laskih časopisih, da je dr. Piccoli, predsednik tržaške podružnice „Lega Nazionale“, brzojavil devinskemu županu, Slovenceu g. Plesu, naj ga brzojavno obvesti, ako so resnična poročila o napadu na „zalegino“ solo v Devinu. Zastrmeli pa smo, ko smo izvedeli, da se je slovenski župan tako daleč spozabil ter v resnici, ako so laška poročila verodostojna, brzojavno obvestil dr. Piccoli-ja o gotovem napadu. Pri tem dejstvu nam prihaja na usta vprašanje, kaj bi storil v enakem slučaju župan laške občine, ko bi mu brzojavil po obvestilo kak predsednik zasebnega slovenskega društva? Tak župan bi jednostavno prezl odgovoriti, k večjemu bi o tem obvestil svojo pristojno oblast.

Kdo naj se ne smeje? — Vladni „Mattino“ je prinesel laški dopis iz — čuje! — Rihemberga, dasi ondi nikdo tega lista ne čita in ne zna laški pisati, še manj pa, da bi gojil take nazore, ki bi prijale „Mattino“ in njegovim prisnojenim birokratom. — „Dopis“ obrača svojo ost proti „Soči“, čes, da ne izraža mnenja slov. naroda, in sicer v dveh ozirih, namreč, kar se tiče bojkota laških trgovcev in — deželnega zbora. O bojkotu pravi, da Slovenci potrebujejo Lahov; o deželnem zboru pa izraza modro mnenje lahončkov in c. kr. birokratov, namreč, da slovenski poslanci škodujejo svojim volilem, ker nečejo iti v deželni zbor, — to se pravi, ker nečejo sleči narodu — sraje in jo dati pohlepnim lahonom. — Take burke uganja z nami glasilu tržaških političnih sleparjev.

Vladni „Mattino“ je velik medrijan. Čudi se v svoji vladni nedolžnosti, zakaj c. kr. pošte ne sprejemajo pošiljk pod naslovi: Piedimonte, Montespino, Moncorona itd., — dočim pa brez ovire dostavlja pošiljke v Gorici, ki so namenjene na Travnik, v Gospodsko ulico itd. — Ta „Mattino“ je bodisi strašen tepec ali pa navihaneč, kakor vsi irredentovci. Najbrže je drugo res, ker mora vedeti ob vsej Lahom prirojeni duševni omejenosti, da Piedimonte, Moncorona itd. so irredentovske skovanke zadnjih let, dočim so imena: Travnik, Studenec, Vorenj, Pristava, Generališče, Baronovšče, Gorisček itd. starejša nego vsa laška imena! Saj je Pajazzo grande star komaj dobrih 20 let in vojašnica se imenuje še vedno: Travnik-Kaserne! — Toliko ne le „Mattino“, ampak tudi gospodom v rumeni hiši, katere se opozarjamo, da pod bivšim namestnikom je bil izdan odlok, ki je prepovedal uradno rabo novoskovank, kakor so Piedimonte, Moncorona itd. Ali naj naredimo korak nazaj pod novim namestnikom tudi v tem oziru?

Umor in rop. — V torek popoldan so našli v bližini železniskega mostu mrtvega 21 letnega Maksimilijana Frischkovitza, uradnika v Podgorski papirnici. V nedeljo je bil pri svojem bratu v Trstu, od koder se je vrnil v Gorico z večernim vlakom. S koledvorja se peš čez železniški most v Podgoro in na potu ga je nekdo umoril; prepara mu je trebul ter pobral vse, kar je imel pri sebi denarja ter uro. Ko ga v ponedeljek ni bilo v urad, je vodstvo papirnice brzojavilo v Trst njegovemu bratu, kje da je Maksimilijan Frischkovitz. On je odgovoril, da je odšel v nedeljo zvečer v Gorico. Ker ga le ni bilo, so začeli iskati in končno so ga našli mrtvega. Storitca se niso dobili.

Naša pretura. — Nekdo nam piše: Nekemu kmetu iz dol. Vrtojbe ste prišli dve pismi od preture pod št. 739/95 31. II. s slovenskim naslovom in z italijansko vsebino. Morda je prišla tudi kakemu drugemu; če zvem, vam naznanim. Prav tako, kakor smo zadnjice čitali v „Soči“. — Torej se nadalje brijejo s Slovenci norce na tak način.

Na potovanje. — Nekdo nam poroča: „Neki kmet iz goriske okolice se je peljal nedavno iz Nabrežine po železnici do Gorice. V istem kupeju, kjer je sedel on, so sedeli tudi nekateri Italijani in so se med seboj pogovarjali; on se je delal, kot da bi jih ne razumel. Eden (lt.) je rekel da Slovenci v Italiji so dobri in vneti podaniki in vojaki; drugi pa je odgovoril, da so „una raza porca“. Potem je rekel eden, da bi moralo biti vse do Soče pod Italijo, potem bi bil mir; drugi pa je dejal, da: Gorica, Trst z Istro bi moralo biti pod Italijo, pollej bi komaj bil mir, drugače ga ne bo.

To mi je pravil isti kmet ki je to slišal v nedeljo in rekel če bi bil le še kdo z njim.

takrat v kupeju, potem bi jim že pokazal, kaj smo mi, matere Slave sinovi, tako pa je molčal“.

Trgovcem v hribih. — Neki voznik doma blizu Kanala vozi mnogo blaga vsaki teden trgovcem po idrijski dolini od Sv. Lucije naprej. Ta voznik se baha proti tamšnjim trgovcem, da pozna blago prav dobro in zna tudi isto kupiti najceneje in češ o n v, kje je boljši kup. Ni zadosti, da je temu vozniku malo mar za geslo: „Svoji k svojim“, on celo ne zahaja v štacune, kjer bi res najceneje kupil, temveč kupuje le tam, kjer mu dajo največ dobre roke. Dozdeva se mi, da ta voznik ni nikoli sit, kajti, njemu ni dosti, da ga prodajalec obdari z dvema ali tremi goldinarji, kaj se, to je njemu vse premalo, on celo žuga, da odvrne od dotične tvrde vse odjemalce, katerim on blago vozi, če se mu ne da kolikor on želi, siten pa je „kakor cigan“. Navadno pa obleta po Gorici vse laške in slovenske štacune, dokler ne napolni mošnjčka. Razume se, da kolikor da prodajalec vozniku, mora prvi toliko več zaračunati na blagu odjemalcu. Torej škoda ima le slednji.

Nedavno je kupoval vino za nekega gostilničarja pri „vinski zadruzi“, a tam mu ni ugajalo, od tod je šel k vsem tukajšnjim slovenskim zalogam, a nikjer mu ni bilo po volji, četudi je bilo blago in cena ugodno. Slednjič je kupil vino pri „čifutu“, ki mu je dal 6 gl. dobre roke, a razume se, da je čifut zaračunal vino toliko dražje krčmarju, a temu brezvestnemu vozniku ni sedaj več mar niti za kakovost niti za ceno vina, samo da je on prejel 6 gl. od „priže“, zraven je pa še krčmarju zaračunal drago voznino. Kaj ne, ta dobro razume svoj „meštr“? Temu podoben je tudi neki mlad voznik doma blizu Starega sela, kateri vozi trgovcem v „Kotu“. Je pa zopet drugi, kateri zahteva, naj se odjemalcu zaračuna blago dražje nego ga je on plačal. Torej trgovci, kateri ne morete priti sami v Gorico in kupujete blago pri slovenskih tvrdkah, zakaj ne naročate blaga sami naravnost pisмено ali pa po zaslopnikih, katere tvrdka za to plača in v ta namen pošilja k trgovcem, da so solidno in pošteno postreženi. Opazovalec.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda. — V St. Ferjanu vabi k občenemu zboru v nedeljo dne 18. t. m. ob 5. uri popoldne v solskem poslopju. Ker se je dosedanj g. predsednik odpovedal, je naročil podpisnemu naj sklic občni zbor, pri katerem se boče voliti novi odbor, in bode razgovor, kako delati naprej v tem kritičnem času radi trtne uši. Stefan Makuc.

Brzojavno postajo v Dornbergu in v Rihembergu so odprli dne 7. t. m. isti imata omejeno dnevno službo, združeno s tamošnjima poštnima uradoma.

Račodarni doneski.

Za „Solski dom“:

Pristopile k društvu in darovale so po gg. Kancelerji: gg. Leopoldina Faigel 50 kr., Katarina Cej 50 kr., Julija Faigel 50 kr., Jožefa Karte 2 gl., Antonija Poveraj 2 gl., Katarina Simčič 50 kr., Terezija Faganel 1 gl., Katarina Inamo 1 gl., Ivanka Dekleva 1 gl., Josipina Kočevar 1 gl., Josipina Štibelj 1 gl., neka gospa na mesto venca svojemu soprogu 10 gl.

Prejelo upravnistvo: Josip Trebše, St. Pölten na Štajerskem gl. 0-50. — Jožef Novak, župnik v Povirju 5 gl. — Nabrali rodoljubi v veseli družbi v krčmi g. Karla Jakončiča v Kozani gl. 10-55. — Tolminsko učil. društvo* mesto venca rajnemu g. solskemu nadzorniku Franu Dominku 8 gl. — Nekdo mesto nagrobnega venca rajni gospej Katarini Hvala, roj. Trebše 5 gl. — Pod mareleco nabrala in skupila za Petrov klobuk vesela družba v Cerknem 10 gl. — Pri pojedini g. Josipa Mrevlje v Dornbergu radi vstreljenega srnjaka gl. 3-60.

„Zamorci“ so požrli: V gostilni gosp. Josipa pl. Premersteina Tolminu (pri „Slogi“) 5 gl. — Pri gosp. Fonu na Solkanski cesti gl. 1-77. Gosp. pristav Lasie poslal po nakaznici 1 gl.

Razgled po slovanskem svetu.

Na znanje. — Vsled strašnega dogodka, ki je vso Avstrijo zagrnil v najglobokejšo žalost, je sklenil pripravljalni odbor za vse-slovensko delavsko slavnost, da ista letos izostane.

Ravno isti dogodek pa je pripravljalnemu odboru tembolj utrdil prepričanje, da je združenje slovenskih delavcev na krščanski podlagi nujna potreba v očigled predznosti barsbarskega anarhizma in posestrime socialne demokracije. Za to se bo nameravana vseslovenska delavska slavnost vršila s istim vspešdom prihodnje leto, najbrž meseca majnika.

Vsa društva, ki so svojo udeležbo bila že prijavila, prosimo, da pri svojem sklepu ostanejo; svetujemo tudi, naj se v svrhu tem mnogobrojneše udeležbe za prihodnje leto v posameznih društvih nabira nekaj fond, iz katerega se bodo pokrili stroški udeležbe.

Na svidenje torej prihodnje leto! Z bratskim pozdravom

Pripravljalni odbor.

Opomba. — V nadomestilo nameravane vseslovenske delavske slavnosti sklicujemo v nedeljo, 18. t. m., ob 10 uri v „Katoliški dom“ v Ljubljani velik javni ljudski shod, da na njem izrazimo Njegovemu Veličanstvu presvetemu cesarju globoko sožalje povodom velikega udara, ki je zadell Njega in vso Avstrijo. Želeli je, da pošljejo društva ali posamezniki sožalne brzojavke na shod v „Katoliški dom“.

Biskup Strossmayer, dika Jugoslovanov, o katerem smo nedavno poročali, da je obolel, je po došlih poročilih okrevaj ter je čil in čvrst, kakoršnega naj ga Nebo ohrani do skrajnih mej človeškega življenja!

„Prvi“ slovenski list se je zopet spomnil „Soče“ ter je udrinil po njej tako, kakor zna le on. V dopisu z Goriskega (???) dne 7. t. m. pravi to:

„Po vsem svetu je navada, da se naročnina na časopise naprej plačuje. Tega načela se držijo vsi dostojni listi in zato ustavijo doposiljanje takoj, čim poteče naročnina. Tako postopanje je jedino pravilno, saj po postavi ni nihče vezan plačati list, katerega ni naročil ali na katerega ni naročbe ponovil in po postavi tudi ni nihče vezan vračati doposlanih listov, katerih ni naročil. Samo židje imajo navado, da usiljujejo ljudem svoj list, in da kasneje pridejo z računom, a če ljudje nečejo plačati, jih postavijo na sramotni oder. Vsakemu poskusku upeljati take razmere na Slovenskem — in poskus, prišli z objavljenjem začetnih črk imena in bivališča bivše naročnike naj plačajo list, na kateri se niso bili več naročili, se je že zgodil — se moramo odločno upreti, vsak poskus revolverjevanja moramo zatreti čim se pojavi, sicer zavladava v našem časopisju korupcija, a korumpirano časopisje nima za narod nobene vrednosti!“

Ako pogleda „Slov. Narod“ malo nazaj v svoje letnike, sprevidi, da je bil v časih sam drugega mnenja. Toda ponudila se mu je prilika, udariti po „Soči“, in to priliko je porabil po svojem običajnem načinu; zdi se nam, da netesa ne more preboleti. Že stara, zdavnaj dognana reč je, da „Soča“ ne uživa „milosti“ generalov „Slov. Naroda“, kar nas pa nič ne boli, le čudno se nam zdi, da se zaletava vanjo, ko je vendar že tolikrat povedal, da se ne briga za to, kaj piše goriska „Soča“, katera je po njegovih nazorih senca „Slov. Lista!“ Risum teneatis amici!

Kar se tiče naročnikov in naročnine, je res, da so uredništva izgubila že tu in tam pravde radi naročnine pri takih naročnikih, ki so prejimali list, ali ga niso hoteli plačati in res je tudi, da so uredništva dobila take pravde, ker s tem, da naročnik ne plača pravočasno svoje naročnine, poluletno ali četrtletno, še ne neha biti naročnik, ako list sprejema. Če pa ne namerava podaljšati naročnine, kadar poteče rok, in dobi se list, tedaj pač zahteva tak, da vrne koj prvo število, vsled česar se mu list ustavi in tako storé tudi vsi pošteni ljudje, katerim ni namen: list izkoristiti, ga čitati, a ne plačati! O usiljevanju pa more biti govora še le potem, ako bi uredništvo pošiljalo list še nadalje, ko ga je naročnik že vrnil z opazko, da ga ne sreje več!

Dà, dà, želeli bi bilo, da bi imel vsaki list naročnike s točnim plačilom naročnine ter da bi mogel, ustaviti števila, ako ne dobi pravočasno naročnine, toda kaj takega je mogoče menda le pri večjih listih, dnevnikih, toda pri manjših ne. Če bi se manjši listi kar tako ustavljali naročnikom, po receptu „Slov. Naroda“, tedaj bi morali izginiti drug za drugim. Vemo za slučaj, ko bi se bil baš ob jugu na tak način neki slovenski list skoro pokopal, ker je črtal enkrat ob četrtletju kar 300 — 400 naročnikov po gori označenem načinu; le z največjo težavo v teku let se je dala napaka popraviti.

Opominjali smo naročnike na plačilo zaostale naročnine in res so plačevali kar po vrsti, drugi pa so prosili odmora, češ, da ne morejo baš plačati radi tega in tega, ali nikdo ni pisal, naj se mu list ustavi! Nemarneže pa, ki se niso hoteli odzvati dobrohotnim opominom, smo z začetnimi črkami označili v listu in te jemlje „Slov. Narod“ pod svoje zaščite, hoteč nam nati način škodovati, češ, nikdar ne plačajte! Vemo dobro, da „Slov. Narod“ gleda „Sočo“ grdo z visokega svojega stolca, vemo dobro, da mu je že zdavnaj trn v peti in za to maha sedaj po njej s tako zlobnim namenom!

Odslej pa rešemo „Sl. Narodu“, kakor je on nam že tolikrat rekel, da je nam vse jedno, kaj piše o nas, ker vidimo, da se ne briga za proučevanje do skrajnosti težavnih razmer v naši deželi, vsled katerih se tudi listi ne morejo nahajati v takih odnosajih, kakor drugodi.

Kar se pa tiče „dostojnosti“ in „korupcije“ v našem časopisju, naj „Sl. Narod“ kar lepo molči, on pač ni izvoljen dajati lekcije o takih in enakih rečeh. Punctum!

Foulard - Selde 65 Kr.

bis fl. 3-35 p. M. japanesische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Selde von 45 Kr. bis fl. 14-05 per Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Selden-Fabrik G. Henneberg (K. u. K. Hofl.), ZÜRICH.

Zahvala.

Podpisani se tem potom zahvaljuje vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa preč. g. vikariju iz Srpenice in sploh vsem onim, kateri so v času bolezni in smrti na kakorsibodi način skazali ljubezen do moje nepozabne soproge

Katerine Hvala,

roj. Trebše.

Zahvaljujem se nadalje vsem gospodom udeležnikom pogreba, kateri so na tako dostojen način skazali zadnjo čast rajnici ter s tem olajšali hudo zgubo, katera je doletela mene in celo mojo družino. Bog stoterno povrni!

Srpenica, dne 14. sept. 1898.

Josip Hvala,

trgovec z lesom v Gorici, v imenu cele družine.

Splošno je priznано pri železnih boleznih kot najboljša prebarljivo in odvajalno sredstvo

Gascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarne „Pri Mariji pomagaj“ Ph. Mr. Milan Leustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gld. 1-20. — Razpošilja se z obratno pošto. 117, 37

Svoji k svojim!

Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

na Travniku štev. 21, zraven Paternolljeve knjigarne in loterije.

Obljubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani

68-31 Anton Pucelj.

Martin Šuligoj

urar v Kanalu

ima v zalogi raznovrstne šivalne stroje naj-novejšega in najboljšega sistema kakor tudi vse v to stroko spadajoče potrebščine po najnižjih cenah. 5-3

Plačila sprejema tudi na obroke. — Ob enem priporočam svojo zbirko ur za čas birne.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni kranjski brinjavec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmerni cenah.

Z odličnim spoštovanjem Kopač & Kutin 73 trgovca v Semeniški ulici št. 1 v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

POZOR!

Nova puškarna Anton Saunig-a v Gorici, Vrtna ulica, nasproti odkritega sadnega trga, v hiši gospoda grofa Thurna, prevzema vsa v puškarsko stroko spadajoča dela kakor: vsakovrstno popravilo pušk, samokresov, prenavljanje starih pušk na vsaki novi sistem. V zalogi ima vse lovske potrebščine. Priporočuje se gospodom lovcem v mestu in na deželi kot specialist v tej stroki, v blagohotno podporo, zagotavljam točno in solidno postrežbo poleg najnižje mogočih cen. S spoštovanjem Anton Saunig puškar specialist.

225 4-1

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka E. Riessner, v Nunski ulici 3, (nasproti nunski cerkvi)

priloga preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporočam slavnemu občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno 3rk na perilo. (P. cl.)

Nova čevljarska prodajalnica in delavnica Janeza Ušaj na Travniku št. 9 v Gorici priporoča

obuvala iz lastne delavnice za moške in ženske bodisi za odrasle ali otroke. 4-1

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikakoli nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10-4

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica

in edina mehantična popraviljalnica šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vložbe od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju, v prvih goriskih izdelovalnicah utež otvoril

v Semeniški ulici št. 8

lastno zalogo z izdelovalnico tehnic raznovrstnih sistemov in višino, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v St. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.

Prezjemam v mehantično popravilo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči. Imam glavno zalogo koles prvih ameriškanskih sistemov, katera so priporočena najboljše. — Vedno pripravljen na izvrševanje se belži udani

KAROL KOMEL, 169 20-9 v Semeniški ulici številka 8.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne

ARNOLD & GUTMANN z Dunaja. Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Veliki prazni sodovi

iz Srbije, iz hrastovega lesa z železnimi obroči, od 2, 7, 20 30 do 70 hektov, 6-7 cm. debelosti v glavi, popolnoma zdravi, so na prodaj. — Natančneje poizvedbe v hiši na Franc Jožefovi cesti št. 9. pri g. L. Sternu. 215 10-4

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovejšo moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjal, vsakovrstnih volnenih plaht itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Naznanilo.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je vno-vič odpl svojo že znano kleparsko delavnico na koncu Gosposke ulice, na Korni št. 1, v kateri ima vedno gotove streljke iz bakra proti peronospori, dalje mehe za žveplanje raznih sistemov ter žveplalke za sode itd. Ima zalogo bakrenih kolov na izbero, kakor tudi onih za kuhanje žganja. Vse po najnižji ceni, da se ne boji tekmovalcev. Kupuje stari baker ter prevzema vsakovrstno kleparsko delo v mestu in na deželi. 12-6

Spoštovanjem Makso Ornella, klepar in sodnijski zapriseženec.

Združene opekarne Bilje-Bukovica (pošta Bilje pri Gorici) imajo veliko zalogo vsakovrstnega opekarniškega materijala po sledečih zmernih cenah: Navadna stavbna opeka st. 2 po 9 gld. tisoč. Opeka st. 3 in 4 po 8 gl. tisoč. Stresnike (korce) po 11 gl. tisoč.

Zidarji in podjetniki, pozor!

Podpisani priporoča p. n. gg. podjetnikom stavb, zidarjem in drugim

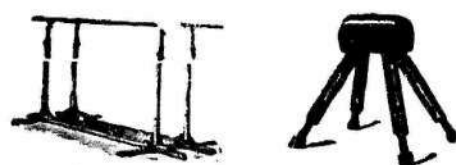
živo in gašeno apno

ter vsakovrstno opeko za stavbo, kakor tudi zalogo stavbenega lesa.

Josip Pavletič lastnik opekarne v Murnem pri Gorici. 176 10-7

Usojam si slavnemu občinstvu, naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd. Pošiljate v omotih po 5 K. oddajam po pošti, one od 30 K. naprej pa po železnici s povzetjem. Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. kušmarjem, družinam in onim, ki rabijo za doma različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katere se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje itd. Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni. Cenike dopošljam radovalno in brezplačno. Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja. Z odličnim spoštovanjem Ernest Pegan TRST v ulici S. Francisco št. 6. (cl.)

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetnjo Na Ivovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetnjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ-A, v Pragi na Smihovu (Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816. se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripoznanj pripravljenih domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštuno prosto. 80, 52-30

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.